

ทำไม..? ต้องรักคนที่เขาไม่รัก.....(เส้นผมบังภูเขา....???)

นำเสนอเมื่อ : 20 ก.ค. 2552

▪

ถ้ารู้สึกเป็นทุกข์กับความรัก...

เพียงเพราะคนที่เรารัก...ไม่รักตอบ

ทุ่มเทก็แล้ว ดีกับเขามากๆก็แล้ว...

ทุกอย่างที่ทำเพื่อคนที่เรารักก็ทำมาแล้ว

สุดท้ายเขาก็ยังไม่รักเรา เหมือนที่เรารักเขาเสียที่

สิ่งที่เกิดขึ้นในใจจึงมีทั้งท้อ และดีอ้อ...

ท้อ..เพราะผิดหวัง... อ้อ..เพราะยังอยากสมหวัง..

เมื่อสองสิ่งที่ตรงข้ามอยู่รวมกัน มันก็เลยทำให้เราฟุ้งซ่าน

บางทีก็ทำอะไรโดยไม่รู้ตัว เช่น เขาไม่รักก็ได้แต่ตามต่อเขา

เขารำคาญก็ยังสร้างความรำคาญให้เขาเพิ่มมากขึ้น...

ทำอย่างนี้เรามีความสุขหรือก็เปล่า

เขาจะชื่นชมยินดีกับสิ่งที่เราทำหรือก็ไม่...

เมื่อขึ้นชื่อว่า "ไม่ได้รับรัก" ต่อให้ดีแค่ไหน

หล่อแค่ไหน หรือสวยแค่ไหน

เขาก็ไม่มีทางบันเทิงมารักเราหรอก !

"เมื่อประตูบานแห่งความสุขปิดลง

ประตูแห่งความสุขบานอื่นก็จะเปิดขึ้น

หากเรามัวแต่มองประตูที่ปิดลงไปแล้วเนิ่นนาน

เราจะมองไม่เห็น ประตูแห่งความสุขบานอื่นที่เปิดไว้รอ..."

สำหรับคนที่รักเขาแล้วเขาไม่ได้รับรัก...

อย่าคิดว่าความสุขในชีวิตได้หมดลงแล้ว

เราจะรักใคร่ชอบใครอีกไม่ได้แล้วในชาตินี้...

เราเพียงแค่อ้างใจเอาไว้ปิดตาทั้งสองข้างใหม่มองไม่เห็นอะไรก็เท่านั้น!

ลองเอามือออก...แล้วค่อย ๆ ลืมตา....

เราจะพบประตูแห่งความสุขที่อยู่รอบตัวอีกตั้งหลายบาน...

ลองตัดสินใจเดินไปที่ประตูบานอื่นดูสิ!...

อย่ายึดติดอยู่กับประตูที่ไม่ได้เปิดต้อนรับเราอีกต่อไปเลย

"คุณทุกคนต่างเป็นเหมือนตัวจิกชอว...ที่ออกตามหากันและกัน

เมื่อคนพบเจอตัวจิกชอวที่ต่อกันติด...ก็จะเกิดภาพที่สมบูรณ์แบบ..."

หากเราไม่ใส่ใจสำหรับเขา มันแสดงว่าเราไม่ใส่ใจตัวจิกชอวที่หายไปของเขา

ความรักก็คงเป็นเช่นนั้นด้วย....

เพราะรักจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อคนสองคนมีใจที่ตรงกัน

มีสายใยบางๆที่ค่อยเชื่อมต่อกัน...

ออกไปตามหาตัวจิกชอวที่เหมาะสม และคู่ควรกับเราดีกว่า

อย่ามัวแต่ยึดติดกับรักที่ต่อไม่ติดให้เสียโอกาสตัวเองเลย

ชีวิตกลางทำอย่างอื่นได้...ก็น่าจะกล้าหาญบอกลาจิกชอวตัวปลอมตัวนั้นได้

เรื่องอย่างนี้ มันอยู่ที่ "ใจ" เท่านั้น...

อย่าเสียใจหากต้อง "ตัดใจ"...แต่จงดีใจที่ได้มีโอกาสได้ค้นหา

เพื่อที่จะได้พบเจอ "หัวใจ"...หัวใจดวงที่เราออกตามหามาตลอดทั้งชีวิต...

ขอขอบคุณเจ้าของบทความ...